ŞTIINŢA PENTRU TOŢI

Grădină zoologică la Bucureşti

De ce e necesară o grădină zoologică la Bucureşti. — Ce fel de grădină zoologică ne trebue în Capitala ţării. — Cum am putea avea o grădină zoologică naţională

de prof. RAUL CĂLINESCU

VEDERE DIN GRADINA ZOOLOGICA DIN MUENCHEN

Animalele sunt repartizate pe ţinuturi geografice şi au ladispoziţie suficient spaţiu pentru mişcare

Capitala României mari trăieşte de mai mulţi ani în speranţa că va avea în curând o mare grădină zoologică, necesară atât din punct de vedere şcolăresc (pentru învăţământul intuitiv al zoologiei, din clasele primare şi secundare, până la Universităţi, Academii de agricultură, de arte frumoase, de silvicultură etc.) cât şi din alte puncte de vedere: pentru a reprezenta fauna de interes istoric, dispărută recent la noi, ca zimbrul, bourul, saiga, castorul, marmota etc.; pentru a arăta streinilor frumosul nostru vânat, ce a luat atâtea premii la diferite expoziţii internaţionale de vânătoare — şi mai cu deosebire cerbii şi urşii Carpaţilor (singurul loc din Europa unde aceştia se mai păstrează) — ca şi pentru a face propagandă pentru vânătoare, considerată ca un important factor economic naţional; pentru a promova arta animalieră (pictură şi sculptură animalieră, aproape necunoscute în ţara noastră) — şi, în fine, pentru a oferi cetăţenilor un frumos loc de recreaţie instructivă, nu mai prejos de noul parc Regele Carol al II-lea, având avantajul că distrându-se, cetăţenii vor putea învăţa despre animale şi le vor iubi mai mult ca până acum.

S'au făcut primăriei diferite oferte. Dar aceste oferte erau făcute de persoane particulare şi chiar de streini, care n'aveau nici în clin, nici în mânecă, nici cu ţara noastră, nici cu zoologia — şi care urmăreau numai o afacere şi un câştig personal.

Oamenii noştri de ştiinţă, dându-şi seama că avem alte numeroase şi mai imperioase nevoi de realizat, iar pe de-altă parte cunoscând temperamentul grecoi al biurocraţiei noastre de odinioară, n'au îndrăznit să facă Statului propuneri concrete pentru realizarea acestei importante instituţii de cultură.

Aşa s'a făcut că ţara noastră a rămas din acest punct de vedere în urma tuturor ţărilor vecine, neavând azi nici măcar o modestă grădină zoologică şcolară. Lumea se teme de a lua iniţiativa la Bucureşti, de frică să nu se întâmple iarăşi ceeace s'a întâmplat cu mica colecţie de animale din parcul Carol, dispărută în timpul războiului.

O glumă făcută de 1 Aprilie, de ziarul „Universul", care anunţa că grădina zoologică bucureşteană şi-a şi deschis porţile la grădina botanică, a determinat un adevărat exod al populaţiei Capitalei spre grădina botanică, pentru a-şi vedea visul cu ochii — şi mai ales minunea de a se lua la noi iniţiativa înfiinţării grădinii zoologice, care i-se părea peste putinţă din partea autorităţilor. Ajunşi la faţa locului bucureştenii au avut o nouă dezluzie. Regretăm această întâmplare — dar pe de altă parte ne bucurăm că rezultatul, înregistrat prin marea afluenţă de lume curioasă, este pentru noi dovada cea mai bună că populaţia Capitalei doreşte din toată inima ca să aibe însfârşit această instituţie publică, uşor realizabilă dacă s'ar afla bună-voinţă.

Din nefericire, anunţul cu deschiderea grădinei zoologice nu fusese de cât o glumă. Tot din nefericire, o grădină zoologică nu se poate face peste noapte!

Ea trebuie pregătită cu multă bătaie de cap — şi cu o bătaie de cap şi mai mare trebue câştigate autorităţile pentru această idee. Căci nu poate fi vorba de o menajerie ca la Moşi, cu cuşti şi colivii strâmte şi murdare, în care animalele să-şi ducă cu greu zilele, de azi pe mâine, inspirând adevărată milă — ci e nevoie să se facă instalaţii suficient de higienice, cu spaţii cât mai largi la dispoziţie, pentru mişcarea în voie a animalelor şi bunul lor trai.

Deaceea, primul pas ce trebue să se facă spre realizarea grădinii zoologice este *achiziţionarea terenului*. După cât ştim, în planul de sistematizare al Capitalei nu s'a prevăzut un teren pentru o grădină zoologică — iar propunerile ce s'ar fi făcut în acest sens ,sunt cu totul nepotrivite. Intr'adevăr, în com. Militari, nu numai că terenul nu e potrivit, fiind lipsit de apă, absolut necesară, dar şi distanţa de la centru e prea mare.

Locul cel mai potrivit ar fi fost într'un unghiu al parcului Regele Carol al II-lea, sau, dacă nu se mai poate, atunci cel mai indicat ar fi *„la Tei"*, terenul având apă şi o insulă ce se poate de minune amenaja. E nevoe de cel puţin 20 Ha de teren — cu proprietăţi particulare puţine şi uşor expropriabile, dacă primăria nu le are pe toate la dispoziţie .Şi, în tot cazul, e necesar să se rezerve de pe acum acest teren, căci odată şi-odată, când după noi va veni o generaţie mai capabilă, tot se va face o grădină zoologică la Bucureşti — şi atunci va fi foarte greu şi mai ales foarte scump să se obţină un asemenea teren, care şi azi va fi greu de achiziţionat.

Cu toate acestea, nu putem aştepta totul dela Stat

Dacă amenajerile terenului, îngrădirea, instalaţiile de apă şi electricitate, ca şi plantarea vegetaţiei ornamentale le-ar putea face primăria Capitalei ca pentru orice parc al oraşului, celelalte instalaţii technice, care ţin strict de grădina zoologică — şi achiziţionarea animalelor, se pot efectua şi cu ajutorul celorlalte autorităţi mai direct interesate ca: Ministerul educaţiei naţionale şi al agriculturii, apoi rezidenţele regale, prefecturile de judeţe, primăriile municipiilor — şi chiar persoanele particulare, cu interes faţă de o asemenea iniţiativă, grupate într'o asociaţie culturală care ar avea exclusiv scopul înfiinţării şi menţinerii grădinii zoologice naţionale şi care, ulterior, s'ar putea transforma într'o societate autonomă, pe acţiuni.

Suntem informaţi că o asemenea asociaţie culturală se şi află în perioada de pregătire.

De data aceasta, se pare că nu mai e vorba de o glumă — şi avem toate drepturile de a spera că asociaţia „Prietenii animalelor", cum se va intitula, va face toate sforţările ca în cadrul viitoarei luni a Bucureştilor, ce va avea loc în 1940 — şi într'o strânsă colaborare a naturaliştilor cu autoritatea administrativă, să se realizeze în sfârşit vechiul deziderat al înfiinţării grădinii zoologice bucureştene, pentru care am primit numeroase scrisori de îndemn, din partea cetitorilor noştri de pe toate meleagurile ţării.

Premii instituite

de „Aşezământul cultural Ion C. Brătianu"

„Aşezământul cultural Ion C. Brătianu" propune pentru anul 1939 două premii a 10.000 lei pentru următoarele lucrări:

1. Rolul şi influenţa lui Ion C. Brătianu în formarea şi consolidarea statului român.

2. O lucrare istorică privitoare la epoca dintre 1821—1891 în legătură cu viaţa lui Ion Brătianu.

Lucrarea poate fi manuscris sau tipăritură din 1939.

Termenul de predare este 1 Noembrie 1939.

Lucrările se vor trimite „Aşezământului Ion C. Brătianu", str. Doamnei, nr. 8, Bucureşti.

PATRIOTISMUL

Iubirea de patrie o numim patriotism. Patria, acea părticică din lume, de care Dumnezeu a legat corpul şi sufletul nostru, inspiră locuitorilor ei un sentiment foarte puternic, căci iubirea de patrie pare a fi azi singura forţă capabilă de a reduce la tăcere, când trebue, pasiunile cele mai violente, şi duşmăniile cele mai mari şi dau mâna, înrolându-se sub acelaş drapel, când e vorba de apărarea patriei. Când patria e în pericol, acest sentiment e singurul capabil de a separa pe copii de mamă, pe mamă de copii, pe soţ de soţie, pe fraţi de surori şi numai patriotismului i se recunoaşte dreptul de a ne cere sacrificiul absolut al personalităţii noastre, pe care trebue a-l îndeplini bucuros.

„Patria îmi este mai scumpă de cât viaţa mea", a zis marele orator Cicero, şi „a muri pentru patrie e şi dulce şi frumos" constată adevăratul — „Pater patriae".

„Cele mai mari minuni ale virtuţii — zice Jean-Jeacques Rousseau — au fost produse de patriotism. Patriotismul în timp de atâtea secole menţine cumpătarea în Sparta, dreptatea în Atena, respectul moravurilor la Roma; el a exaltat curajul lui Leonida, dreptatea lui Aristide, înţelepciunea lui Socrat şi elocinţa lui Demostene; el a ridicat d'asupra umanităţii pe Decii, Camili şi Scipioni".

Superioritatea sentimentului iubirii de patrie constă în faptul că el provine instinctiv, neprecugetat; el intră în categoria instinctelor sublime, ce întrec şi stăpânesc inteligenţa. Din acest punct de vedere, a căuta pentru ce noi trebue să iubim patria, a supune acest sentiment raţionamentului, aceasta ar fi poate o faptă şi inutilă şi profanatoare. Insă fiindcă ar fi periculos să ne supunem sentimentelor neraţionale, avem la îndemână atâtea şi atâtea binefaceri primite dela patrie, pe cari să sprijinim tăria acestui sentiment. Nu putem trăi fără aceste binefaceri; suntem ai patriei, cum e copacul al pământului din care îşi ia seva, în lipsa căreia n'ar putea să crească; ea, patria, ne învăţue ca şi aerul pe care-l respirăm şi fără de care n'am putea vieţui. Ea ne dă nu numai ce ne trebue ca să trăim, dar ne apără şi ne garantează libertatea şi dreptatea şi ne procură în acelaş timp şi lucrurile cu care se hrăneşte inima şi spiritul nostru.

Patriotismul nu este o iubire contemplativă şi sterilă, este o lege de obligaţiuni şi sacrificii mutuale a căror aplicaţiune este zilnică, este o virtute cu totul positivă, o virtute de acţiune. El consistă în a se supune legilor, a-şi îndeplini fără murmur datoriile militare, a creşte copiii în simţul naţional, a se instrui pe sine însuşi, a nu se moleşi prin lux şi plăceri, a fi întotdeauna gata de luptă contra inamicului şi a-şi îndeplini cu un cuvânt până la sfârşit, în mod cinstit, toate îndatoririle sale, fie individuale, fie sociale.

Insă, mai presus de toate, în fruntea datoriilor către patrie stă neapărat, apărarea şi salvarea ei: „Optimae curae, de salute patriae".

Aceasta este nu numai cea mai sfântă, dar şi cea mai grea, căci ea cere renunţarea absolută de sine, sacrificiul complet al intereselor private şi familiare, ea este practica celei mai înalte virtuţi.

Curajul, voinţa, devotamentul, credinţa, disciplina, toate sunt întrupate în sufletele eroilor, cari au luptat pentru patrie. Aceste virtuţi n'au lipsit niciodată marilor eroi ai lumii, precum n'au lipsit în trecut nici vrednicilor şi vitejilor noştri voevozi. Cât curaj şi cât devotament a trebuit să aibă Leonida ca să se opună unui colos de duşmani cu o mână de oameni! Cei 300 de Spartani, cari urmară de bunăvoe pe Leonida, ştiind că merg la pierzare sigură, înainte de a pleca la Termopile, onorară moartea lor printr'o ceremonie funebră, la care asistară părinţii şi mamele lor. Tot astfel la Războeni, boerii lui Ştefan, „se închinară frumos înaintea morţii şi o primiră în faţă".

Cât curaj şi câtă credinţă n'avu eroina lumii, tânăra fecioară, Ioana D'Arc, care la vârsta de 18 ani, încinge fierul peste curatul, sfântul şi delicatul său corp, pentruca despresurând Orleansul, să acopere cu sânul său, sânul Franţei; şi cât curaj, cât devotament şi câtă credinţă n'a arătat Mihai Viteazul la Călugăreni, aruncându-se singur în rândurile duşmane, pentru a-şi îmbărbăta mica sa oştire.

Patriotismul este prima condiţie de prosperitate a statelor; el este principalul element de acţiune şi îmbărbătare, o sursă inepuizabilă de energie şi devotament. Graţie acestui sentiment, popoarele şi-au menţinut libertatea, au crescut, au înflorit.

Tot graţie acestui sentiment şi poporul nostru s'a putut menţine în aceste locuri, fiindcă n'a existat pe lume un popor care să fi fost pus la atâtea încercări războinice ca poporul românesc, şi că nici că este pe faţa pământului un alt popor care să-şi fi apărat cu atâta eroism ţara în contra atâtor duşmani, atacându-i sau respingându-i fără încetare. Tot datorită acestui sentiment patriotic ne-am realizat idealul naţional, întregindu-ne neamul.

In prezent, în faţa situaţiei turbure din Europa, o parte din armata noastră fiind concentrată la graniţă, ca precauţiune, pentru orice eventualitate, ea a răspuns cu însufleţire, mai multă chiar de cât trebuia. Prin aceasta s'a putut constata atingerea punctului culminant al solidarităţii naţionale şi al iubirii de patrie, în faţa primejdiei. Poporul a venit la concentrare în masse compacte, cu voe bună şi elan; cei trimişi la vatră au plecat mâhniţi, cei concentraţi pe loc au cerut să fie trimişi la regimente, iar cei bătrâni vor să ia parte ca voluntari.

Fiindcă şi în viitor pentru existenţa şi libertatea Statului nostru, trebue să ne bazăm tot pe acest sentiment, în acest caz e de mare nevoe să nu-l lăsăm să se slăbească. Datori suntem deci să-l propagăm şi să-l cultivăm în sufletul tuturor românilor, pentru a forma din piepturile lor cel mai puternic zid în contra duşmanilor. Şi în familie, şi în şcoală şi în societate, peste tot, să nu se piardă ocaziunea a răspândi dragostea de ţară. Statul cu legile şi instrucţiile sale, şcoala cu învăţătura şi străjeria, biserica cu preceptele, cazarma cu ordinele şi exerciţiile, atelierul cu sfaturile, presa cu publicaţiile, scriitorii cu operele, broşurile populare cu învăţămintele, particularii cu conferinţele, oamenii de bine cu ajutoarele, toţi şi toate să constituiască atâtea mijloace pentru răspândirea acestui sentiment. Trebue să nu lăsăm să se stingă flacăra patriotică; ea să lumineze toate faptele noastre şi ca şi lampa vestalelor, să ne aducă veşnic aminte datoriile noastre. Patriotismul nostru să nu adoarmă în noi nici odată, iar binele ţării să ne fie farul conducător în viaţă. In astfel de condiţiuni putem să fim siguri de viitorul Patriei noastre.

CHRISTACHE GEORGESCU

Expoziţia universală dela New-York

Expoziţia universală dela New-York se va inaugura la 1 Mai, în cadrul unor festivităţi cum numai americanii sunt capabili să organizeze.

D. profesor Dimitrie Gusti, comisarul general al României, care se găseşte la New-York, conduce personal ultimele preparative pentru o înfăţişare cât mai impresionantă a pavilioanelor noastre.

Dela Bucureşti a fost expediat tot ce trebue pentru New-York. Obiectele destinate expoziţiei, în afară de materialele de construcţie trimise la timp, au ocupat 25 vagoane. S'a expediat şi majoritatea alimentelor specifice româneşti pentru restaurant.

După sărbători va pleca în America personalul restaurantului românesc. De asemenea cele două orchestre, Grigoraş Dinicu şi Fănică Luca şi d-na Maria Tănase.

Eu... americana!..

Aspecte din viaţa femeii americane. — „Sewing-Club"

de FABY R. GRANT

— Atunci, — spuneţi d-v., — dacă americana are aşa de puţin de făcut în casă, mulţumită aparatelor electrice şi diverselor facilităţi de care dispune, ce face ea celelalte trei sferturi din zi?

— Well !... Fiţi siguri că-şi găseşte cu ce să se ocupe!

Dacă e o ferventă a golfului, îşi ia crosa şi se duce să joace.

Nancy Morgan o ia razna cu maşina pe şosele şi nu e fericită decât când face 80 kilometri pe oră. Cât pentru Mrs. Stephenson, blondă şi trandafirie ca o păpuşă, se furişează grăbită prin „the back-alley" (aleea grădinii din dosul casei).

Nu zâmbiţi răutăcios... Nu e ceeace credeţi... Ca mai toate femeile dela noi, Mrs. Stephenson se duce pur şi simplu la clubul său.

Daisy Corbett trece strada.

— Hello! Daisy Dear! Ce mai faci?

— Mă duc la Sewing Club! (Un club de croitorese amatoare).

Mrs. Bartlett îmi croeşte azi un talor delicios!

Să ne luăm şi noi după dânsa, dacă vreţi, şi în câteva minute vom fi up town (în oraş).

Marele atelier al Sewing-Clubului bâzâie ca un stup de albine. Maşinile de cusut huruie, foarfecile ţăcănesc şi limbile toacă într'o nesfârşită flecăreală.

Fiecare din aceste lucrătoare benevole şi-a adus cu ea lucrul, dar observ că fiecare face mai curând pe al vecinei. Asta mai pune monotonia...

La ora cinci „tea time" două din membre ne prepară un ceai delicios, după toate regulile artei.

Orice americană e democrată. Membrele îşi împart între ele prăjiturile şi pesmeţii.

— Penelope, te rog să-mi dai şi mie reţeta biscuiţilor aştia, spune Maud, muşcând dintr'un „rock-cake".

— Mrs. Forest şi-a terminat trusoul mititelului pe care-l aşteaptă?....

— Aşi... barza l-a adus mai înainte decât credea şi a trebuit să punem cu toatele mâna ca să-i terminăm trusoul.

— All right! Sunteţi nişte fete cumsecade.

— Cred şi eu!, afirmă cu convingere mica doamnă Bartlett, mânuind îndemânatecă nişte foarfeci enorme. Ascultă numai ce au făcut pentru mine când am avut ultimul meu copil. Se declarase o flebită; eram în pat şi nu mai puteam continua să plătim o infirmieră opt dolari pe zi, când bărbatul meu nu câştiga decât nouă...

— Biata fată!

— Ei bine... ştii ce-au făcut ele? Au venit în fiecare zi şi m'au îngrijit întocmai ca nişte adevărate mame.

— Foarte frumos din partea lor!

— Eu, întrerupe drăgălaşa Daisy, te-am păzit câteva nopţi şi ţi-am făcut mereu ceaiuri!

— Nu mai spune! intervenii eu râzând. Bărbatul tău îmi spusese că nici apă nu poţi să fierbi fără să n'o arzi...

— O! răutăcioaso! Ştii bine că soţii nu laudă niciodată bucatele făcute de soţiile lor.

Mica Bartlett urmează cu entuziasm:

— Da, darling! Au făcut în locul meu toate treburile casei şi chiar mai bine decât mine! Au gătit, mi-au dus pe băeţaşul cel mare la şcoală. S'au ocupat de bărbatul meu, Cecil poate să se laude că n'a avut în viaţa lui haine mai îngrijite, cămăşi mai frumos călcate... totul era impecabil.

Fără voie, fac o observaţie:

— Şi nu ţi-a fost teamă că-ţi vor seduce bărbatul, ocupându-se atâta de el?

— O! Dearest! Ce-ţi trece prin gând? Doar nu sunt pariziene!

Hotărît lucru, cu greu se va putea schimba reputaţia parizienelor dincolo de ocean.

Dar, lăsând astea la o parte, nu vi se pare admirabilă această solidaritate între femei, acest simţământ de uniune socială, mulţumită căruia, aci nu există aproape oameni nenorociţi?

ZILE GRELE

— Tommy you are blue (eşti trist).

— Te rog să mă ierţi, Mary. Ţi-am ascuns cât am putut situaţia noastră. Azi nu mai pot.

— Nu-mi ascunde, dear! Te cunosc. Sunt sigură că nu e nici un motiv să mă alarmez. Haide, spune.

— Ascultă: dela blestematul acela de crach financiar, se concediază mecanici, se licenţiază ingineri; azi a venit rândul meu.

— Cum, asta e?... Dar, n'ai decât să te duci la altă uzină!

— Am făcut oferte. Pretutindeni situaţia e critică. Nici o comandă. Nimeni nu mai cumpără...

— Exagerezi, Tom. Eu cumpăr. Chiar azi dimineaţă am cumpărat un pian automat.

— Un pian? Dar nu-l vom putea plăti.

Mary îl priveşte puţin cam ironică.

— O să lucrezi şi o să-l plătim.

— In calitatea ei de americană, Mary e înzestrată cu un minunat optimism. Ea refuză cu energie să creadă în nenorocire. E tânără, soarele străluceşte, trebue să trăiască şi să trăiască fericită.

In zadar i-ai spune contrariul! Mary ar voi să strecoare şi în sufletul zdruncinat al soţului ei optimismul ei sănătos.

— Adu-ţi aminte proverbul, spune ea: „Nu trece puntea, până ce n'ajungi la râu!"

N'am ajuns încă la râu!

Tommy nu pare tocmai liniştit.

Mary insistă:

— Adu-ţi aminte de Mortimer-ii cari şi-au reînceput de trei ori viaţa. A treia oară au zbutit... N'o să mă faci să cred acum că un om ca tine, tânăr, curagios, inteligent...

Tom e măgulit. El zâmbeşte, dar zâmbetul lui e mai mult o strâmbătură.

— Un om ca tine, — continuă Mary — care cunoaşte o meserie frumoasă, se poate să nu găsească mijlocul de a se folosi de ea? Haide, cheer-up, mişcă-te. Don't be doon hearted. (Nu fii abătut). Trebue să plătim pianul!

Tom murmură:

— E atât de necesar pianul ăsta?

— Vezi bine că e necesar ca să-mi faci mie plăcere! Haide, be yourself (Vino-ţi în fire). Nu-ţi dai seama că e un noroc pentru tine să părăseşti un post mediocru şi să cauţi ceva mai bun? Avem doar destui prieteni...

Cum să n'aibă prieteni, când Mary face parte din două cluburi şi Tom din trei?

Vor fi ajutaţi; îi vor scoate din încurcătură, Mary e sigură de asta! Tom, ce e drept, e mai puţin.

— Am o idee, old man! (bătrânule). Suntem salvaţi!

Tom o priveşte cu oarecare teamă. Dar, atâta nădejde, atâta încredere se oglindeşte pe chipul ei, încât o ascultă înduioşat.

— M'am oprit deunăzi la „Sunset Garage" ca să iau benzină. Am observat că atelierul de reparaţii era închis. Well, ce înseamnă acest atelier închis?

— Inseamnă că nu funcţionează!

— Silly! (Prostule). Ai face mai bine să te duci să vezi.

Tom ezită. A bătut până acum la atâtea uşi şi a îndurat atâtea afronturi! Totuşi, nu trebuie să lase să-i scape nicio ocazie, oricât de neînsemnată ar părea ea.

Şi apoi, nu trebuie să-i facă plăcerea Mary-ei?

— Grăbeşte-te, insistă Mary. Ştii că mâine aduce pianul.

— Oh, da! Pianul pe care o să trebuiască să-l plătesc!...

Şi pe când maşina sboară pe drum, condusă de un om îngrijorat, Mary zâmbeşte maliţioasă.

— Povestea cu pianul? Dar, bine e născocită pe deantregul. Trebuia doar să îmboldească pe Tom, să-i redea curajul ca să-şi caute o slujbă, un izvor de viaţă.

Tot e un băiat bun, dar ca să devie energic, îi trebue stimulentul unei griji şi Mary îşi ia sarcina să i-l procure...

Nu-i deloc mirată văzându-l întorcându-se acasă, transfigurat, radios.

— Am închiriat the machine-shop (atelierul de reparaţii). Patronul are încredere în mine şi se mulţumeşte numai cu un procent asupra cifrei de afaceri. Am şi semnat contractul. Zău, am avut noroc!

Şi Tom sărută pe Mary, îngerul lui cel bun!

Minunat antrenat de dânsa, ajutat de camarazii săi de la club, Tommy îşi crează repede o clientelă. Şi totul se termină ca o poveste cu zâne!

Bunul Tom devine proprietarul lui „Sunset-Garage". Mai optimistă ca ori când Mary vine adesea la dânsul, ţinând de mână pe drăgălaşul Tom junior!...

Copyright by Agence Litteraire, ană „Universul".

Telegramele primite

de d. Armand Călinescu, preşedintele consiliului de miniştri

D. Armand Călinescu, preşedintele consiliului de miniştri, ministru de interne şi ad-interim la apărarea naţională a primit următoarele telegrame:

Apreciind din suflet eforturile pe care ţara le face pentru înzestrarea armatei, asociaţia funcţionarilor financiari din jud. Cluj a hotărît să contribue la această mare operă patriotică din fondurile sale modeste cu suma de zece mii lei. Rugăm a ne comunica fondul la care să se facă venit.

Preşedinte,
Grigore Vlădăreanu

*

Breasla textilă şi a îmbrăcămintei a meseriaşilor patroni din ţinutul Bucegi cu sediul în strada Halelor nr. 7 în numele membrilor săi vă aducem respectoase mulţumiri şi recunoştinţă pentru declaraţia solemnă pe care Excelenţa Voastră a făcut-o în sedinţa comitetului suprem al Frontului Renaşterei Naţionale şi vă asigurăm că breasla textilă şi a îmbrăcămintei va fi la înălţimea datoriilor pentru a ne apăra hotarele ţării noastre dobândite prin jertfa celor 800.000 de eroi morţi pentru întregirea neamului nostru. Vă urăm domnule preşedinte sănătate şi putere de muncă spre binele neamului nostru.

Preşedinte, *D. G. Theodoru.*
Secretar g-ral, *I. Vancea.*

*

Ofiţerii de rezervă foşti activi, societatea Regele Carol II din Craiova, vă sunt recunoscători pentru ameliorarea situaţiei lor înlăturându-ne nedreptatea.

Preşedinte, g-ral *Passaleğa.*

*

Membrii societăţii pensionarilor publici Dunărea de Jos Galaţi aduc respectoasele lor omagii de supunere şi recunoştinţă Majestăţii Sale Regelui Carol II şi Excelenţei Voastre pentru măsurile şi orânduiala pusă în ţară. Deşi bătrâni totuşi gata a se jertfi pentru Ţară şi Tron. Trăiască Majestatea Sa Regele şi Voevodul Mihai. Să trăiţi Excelenţă.

Preşedinte, căp. *Condeescu.*

*

Domnule prim-ministru,

Funcţionarii gărzii financiare din ministerul finantelor, în număr de 800, răspândiţi pe întreg teritoriul ţării, organizaţi milităreşte, cu misiunea de a păzi avutul Statului şi călăuziţi de cel mai sfânt consemn dat prin deviza noastră: „Cinste şi demnitate, muncă şi credinţă pentru Rege şi Ţară", cu cel mai profund respect şi cu toată căldura sufletului lor, vă roagă prin subsemnatul să binevoiţi a le satisface cea mai fierbinte dorinţă, dispunând să se primească suma de 80.000 lei, ce reprezintă salariul nostru pe o zi, adăugându-se această sumă la fondul înzestrării vitejei şi iubitei noastre oştiri.

Sănătate!

Comandantul gărzii financiare, inspector general, *I. Lungu.*

DRAGAŞANI VALCEA

Viticultorii drăgăşeneni urmărind marile înfăptuiri pentru redresarea naţională, aduc mulţumirile lor pentru înfăptuirea legei desfiinţării hibrizilor salvat pentru adevăraţi podgoreni.

Preşedintele sindicatului viticol Drăgăşani, *George Theodorini.*

*

In numele podgorenilor noştri vă rugăm respectuos Excelenţă să primiţi expresiunea netărmuritei noastre recunoştinţe pentru opera de salvare a viticulturii stârpirea hibrizilor.

Preşedintele sindicatului viticol Coteşti, *Alexandru Mihail.*

*

Sunt 17 ani de când podgorenii măcinaţi de cea mai cumplită criză au bătut la uşa tuturor miniştrilor. Dar noianul frumoaselor promisiuni au fost îngrijite de nenorocitul calcul electoral, ce a pus în primejdie avuţia naţională cu aceeaşi energie, vifornita urmărind unor suliţi de săgetătoare înţelepciune, cu care ati retezat mărăcinii unor mari câmpii invadate, aţi smuls şi hibridul, mărăcinele ce invadase ogorul viticol al ţării. Dumnezeu să vă dea tărie si să continuaţi şiragul minunilor ce se ţin lanţ.

In numele podgorenilor recunoscători, sindicatul viticol Fanciu, preşed. *Dr. Căpăţână.*

*

Viticultorii de viţă nobilă din regiunea sindicatului Tifeşti depun ca omagiu şi recunoştinţă Excelenţii Voastre tot respectul pentru promulgarea legii desfiinţării hibrizilor cel mai grav inamic al sănătăţii publice din comunele rurale.

Preşedintele sindicatului viticol şi primar din comuna Tifeşti, *Dumitru Sclivane.*

CHIŞINAU

Sindicatul regional viticol din Basarabia care întruneşte în jurul său majoritatea podgorenilor din provincia noastră aflând cu mare bucurie despre salvarea viilor nobile de plaga producătorilor direcţi, vă exprimăm cele mai vii mulţumiri pentru sprijinul acordat în tranşarea problemei hibrizilor. Vă admiră curajul dv. pe care îl manifestaţi în toate chestiunile vitale şi de mare interes spre binele ţării.

Preşedinte, *Vladimir Oraste.*

*

Vă transmitem cu ocazia promulgării legii pentru desfiinţarea hibrizilor cele mai afectuoase mulţumiri şi adâncă recunoştinţă strigând cu toţi sănătate.

Sindicatul viticol, Dealul Viilor, Popeşti Râmnicul-Sărat.

*

Podgorenii din judeţul Putna luând cunoştinţă de promulgarea legii pentru scoaterea hibrizilor cu onoare vă roagă să primiţi respectuoase mulţumiri, asigurându-vă de recunoştinţa lor.

Preşedintele sindicatului viticol central Putna Focşani, *Anton Alaci.*

*

Podgorenii din Urlaţi Prahova vă roagă să primiţi căldele lor mulţumiri pentru înfăptuirea legii desfiinţării hibrizilor.

Presedintele sindicatului viticol *Teodor Bagiu.*

*

Viticultorii din judeţul Arad, vă exprimă recunoştinţă pentru legea desfiinţării hibrizilor, întâia măsură serioasă pentru asanarea crizei viticole româneşti. Vă rugăm rămâneţi ocrotitorul cauzei noastre drepte care se confundă cu interesele generale ale ţării.

Preşedintele sindicatului Arad, *Dr. Ispravnic.*

*

Membrii sindicatului viticol Tecuci vă roagă să primiţi respectuoasele lor mulţumiri pentru alcătuirea legei de protectie a viilor nobile şi desfiinţarea hibrizilor.

Presedintele sindicatului viticol Tecuci, *Alecu Anastasiu.*

*

Podgorenii judeţului Tulcea viu impresionaţi de promulgarea legii pentru desfiinţarea hibrizilor respectuos vă roagă să binevoiţi a primi cele mai sincere mulţumiri şi vă asigură de întregul lor devotament.

Preşedintele sindicatului viticol Tulcea, *Cealicof.*

Aventurile profesorului „Nimbus"

de DAIX

COPYRIGHT: KING FEATURES SINDICATE and „UNIVERSUL"

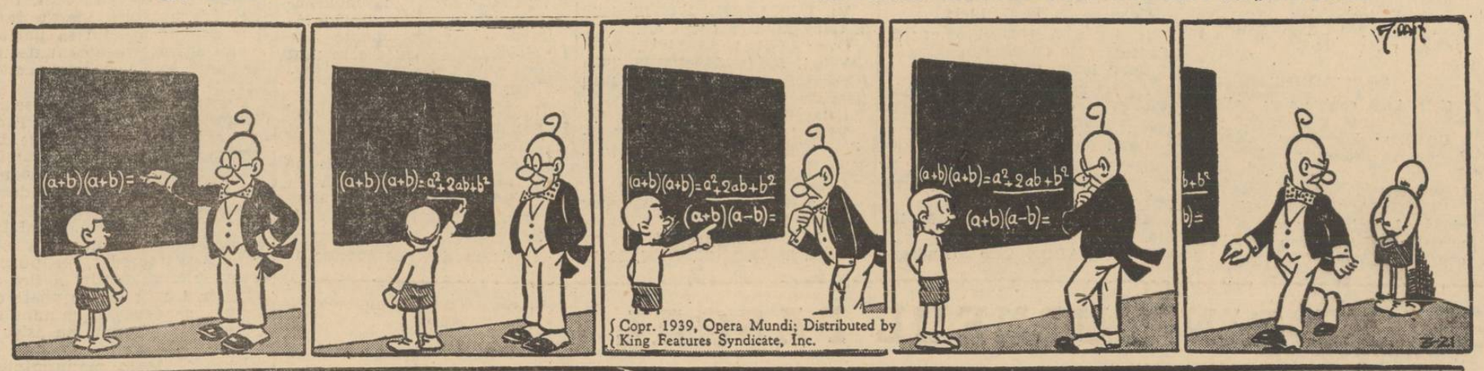

STIATI CĂ...

Desen de Grad.

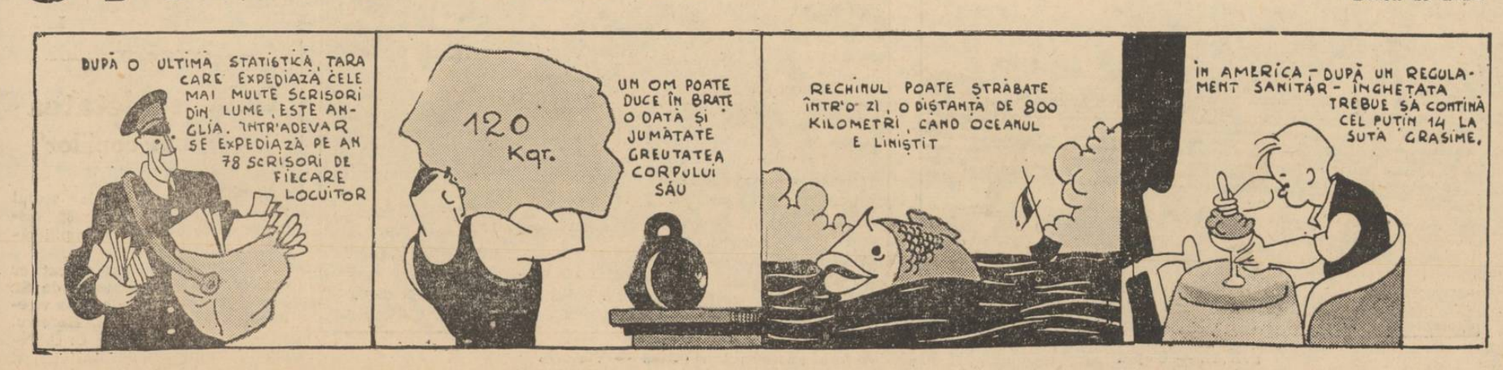
DUPĂ O ULTIMĂ STATISTICĂ, ŢARA CARE EXPEDIAZĂ CELE MAI MULTE SCRISORI DIN LUME, ESTE ANGLIA. INTR'ADEVĂR SE EXPEDIAZĂ PE AN 78 SCRISORI DE FIECARE LOCUITOR
120 Kgr.
UN OM POATE DUCE ÎN BRAŢE O DATĂ ŞI JUMĂTATE GREUTATEA CORPULUI SĂU
RECHINUL POATE STRĂBATE ÎNTR'O ZI, O DISTANŢĂ DE 800 KILOMETRI, CÂND OCEANUL E LINIŞTIT
ÎN AMERICA - DUPĂ UN REGULAMENT SANITAR - ÎNGHEŢATA TREBUE SĂ CONŢINĂ CEL PUŢIN 14 LA SUTĂ GRĂSIME.